

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/110/WE

z dnia 16 września 2009 r.

w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie oraz art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/46/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego ⁽⁴⁾ została przyjęta w odpowiedzi na powstanie nowych przedpłaconych produktów płatności elektronicznej i miała na celu stworzenie przejrzystych ram prawnych dla wzmocnienia rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu nadzoru ostrożnościowego.
- (2) W swoim przeglądzie dyrektywy 2000/46/WE Komisja podkreśliła potrzebę dokonania przeglądu tej dyrektywy, ponieważ uznano, że niektóre jej przepisy utrudniły powstanie prawdziwego jednolitego rynku dla usług w zakresie pieniądza elektronicznego oraz rozwój takich przyjaznych dla użytkowników usług.
- (3) Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług

płatniczych w ramach rynku wewnętrznego ⁽⁵⁾ stworzyła nowoczesne i spójne ramy prawne dla usług płatniczych, włącznie z koordynacją przepisów krajowych w sprawie wymogów ostrożnościowych dla nowej kategorii dostawców usług płatniczych, a mianowicie instytucji płatniczych.

- (4) W celu usunięcia przeszkód we wchodzeniu na rynek oraz w celu ułatwienia podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie emisji pieniądza elektronicznego należy dokonać przeglądu zasad, którym podlegają instytucje pieniądza elektronicznego, tak aby zapewnić równe warunki konkurencji dla wszystkich dostawców usług płatniczych.
- (5) Właściwe jest ograniczenie zakresu stosowania niniejszej dyrektywy do dostawców usług płatniczych, którzy emitują pieniądź elektroniczny. Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć zastosowania do wartości pieniężnej przechowywanej przy użyciu szczególnych instrumentów przedpłaconych, mających odpowiadać na konkretne potrzeby, które to instrumenty można wykorzystywać jedynie w ograniczony sposób, ponieważ pozwalają one posiadaczowi pieniądza elektronicznego nabywać towary lub usługi wyłącznie w siedzibie emitenta pieniądza elektronicznego lub na podstawie bezpośredniej umowy handlowej z profesjonalnym emitentem w ramach ograniczonej sieci podmiotów świadczących usługi, albo ponieważ można je wykorzystywać wyłącznie do nabycia ograniczonego asortymentu towarów lub usług. Instrument można uznać za wykorzystywany w ograniczonym zakresie, jeśli można go wykorzystać wyłącznie do nabycia towarów i usług w określonym sklepie lub sieci sklepów albo do nabycia ograniczonego asortymentu towarów lub usług, bez względu na geograficzne położenie punktu sprzedaży. Do takich instrumentów zaliczyć można karty sklepowe, karty stacji benzynowych, karty członkowskie, karty transportu publicznego, bony na posiłki lub bony usługowe (takie jak bony opieki nad dziećmi, bony socjalne lub usługowe, które dofinansowują zatrudnienie pracowników wykonujących prace związane z prowadzeniem gospodarstwa domowego, takie jak sprzątanie, prasowanie lub prace ogrodnicze), które podlegają niekiedy szczególnemu opodatkowaniu lub ramom prawnym dotyczącym pracy, mającym wspierać korzystanie z takich instrumentów zgodnie z celami określonymi w przepisach socjalnych. W przypadku gdy taki instrument

⁽¹⁾ Opinia z dnia 26 lutego 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 30 z 6.2.2009, s. 1.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 27 lipca 2009 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 275 z 27.10.2000, s. 39.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1.

o celu szczególnym przeradza się w instrument o celu ogólnym, wyłączenie (exemption) z zakresu niniejszej dyrektywy nie powinno mieć dłuższej zastosowania. Z zakresu niniejszej dyrektywy nie należy wyłączać instrumentów, które można wykorzystać do zakupów w sklepach określonych handlowców, ponieważ takie instrumenty są zazwyczaj projektowane dla ciągle powiększających się sieci podmiotów świadczących usługi.

- (6) Jest również właściwe, aby niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania do wartości pieniężnej wykorzystywanej do zakupu towarów lub usług cyfrowych, w przypadku których, z uwagi na istotę takiego towaru lub usługi, operator dodaje do nich wartość nierozdzielnie z nimi związaną, np. w formie narzędzi dostępu, dystrybucji lub wyszukiwania, pod warunkiem że z danego towaru lub usługi można korzystać jedynie za pośrednictwem urządzenia cyfrowego, takiego jak telefon komórkowy lub komputer, oraz że operator systemu telekomunikacyjnego, cyfrowego lub informatycznego nie działa wyłącznie jako pośrednik między użytkownikiem usług płatniczych a dostawcą towarów i usług. Sytuacja taka występuje w przypadku, gdy abonent sieci telefonii komórkowej lub innej sieci cyfrowej płaci operatorowi sieci bezpośrednio oraz gdy nie istnieje ani bezpośrednia płatność, ani bezpośredni stosunek typu dłużnik-wierzyciel między abonentem sieci a jakimkolwiek będącym stroną trzecią dostawcą towarów lub usług udostępnianych w ramach danej transakcji.
- (7) Właściwe jest wprowadzenie jasnej definicji pieniądza elektronicznego, tak aby była ona technicznie neutralna. Definicja ta powinna obejmować wszystkie sytuacje, w których dostawca usług płatniczych w zamian za środki pieniężne wydaje przedpłaconą kartę z zapisaną wartością, która może być wykorzystywana do celów płatniczych, ponieważ jest akceptowana przez osoby trzecie jako narzędzie płatnicze.
- (8) Definicja pieniądza elektronicznego powinna obejmować pieniądź elektroniczny niezależnie od tego, czy jest on przechowywany na urządzeniu płatniczym dostępnym posiadaczowi pieniądza elektronicznego, czy też jest przechowywany zdalnie na serwerze, a posiadacz pieniądza elektronicznego zarządza nim za pośrednictwem specjalnego rachunku przeznaczonego dla pieniądza elektronicznego. Zakres tej definicji powinien być na tyle szeroki, aby nie utrudniał innowacji technologicznych oraz aby obejmował nie tylko wszystkie produkty z zakresu pieniądza elektronicznego dostępne obecnie na rynku, ale również te produkty, które mogą pojawić się w przyszłości.
- (9) Należy dokonać przeglądu systemu nadzoru ostrożnościowego dla instytucji pieniądza elektronicznego i w większej mierze dostosować ten system do ryzyka, na jakie są narażone te instytucje. Należy zapewnić jego spójność z systemem nadzoru ostrożnościowego stosowanym w odniesieniu do instytucji płatniczych na podstawie dyrektywy 2007/64/WE. W związku z tym odpowiednie przepisy dyrektywy 2007/64/WE powinny stosować się odpowiednio do instytucji pieniądza elektronicznego, bez uszczerbku dla przepisów niniejszej dyrektywy. Odniesienie do „instytucji płatniczej” w dyrektywie 2007/64/WE należy zatem odczytywać jako odniesienie do „instytucji pieniądza elektronicznego”; odniesienie do „usług płatniczych” należy odczy-

tywać jako odniesienie do działalności w zakresie usług płatniczych i emisji pieniądza elektronicznego; odniesienie do „użytkownika usług płatniczych” należy odczytywać jako odniesienie do użytkownika usług płatniczych lub posiadacza pieniądza elektronicznego; odniesienie do „niniejszej dyrektywy” należy odczytywać jako odniesienie do dyrektywy 2007/64/WE oraz niniejszej dyrektywy; odniesienie do tytułu II dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do tytułu II dyrektywy 2007/64/WE oraz tytułu II niniejszej dyrektywy; odniesienie do art. 6 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 4 niniejszej dyrektywy; odniesienie do art. 7 ust. 1 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy; odniesienie do art. 7 ust. 2 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 5 ust. 6 niniejszej dyrektywy; odniesienie do art. 8 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 5 ust. 2–5 niniejszej dyrektywy; odniesienie do art. 9 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 7 niniejszej dyrektywy; odniesienie do art. 16 ust. 1 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 6 ust. 1 lit. c)–e) niniejszej dyrektywy; a odniesienie do art. 26 dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do art. 9 niniejszej dyrektywy.

- (10) Uznaje się, że instytucje pieniądza elektronicznego prowadzą dystrybucję pieniądza elektronicznego, w tym sprzedając lub odsprzedając ludności produkty z zakresu pieniądza elektronicznego, przy zapewnieniu środków umożliwiających dystrybucję pieniądza elektronicznego wśród klientów lub wykup pieniądza elektronicznego na żądanie klientów lub zasilenie produktów z zakresu pieniądza elektronicznego posiadanych przez klientów, wśród osób fizycznych lub prawnych w ich imieniu, zgodnie z wymogami wynikającymi z odpowiednich modeli działalności gospodarczej. Instytucjom pieniądza elektronicznego nie należy zezwalać na emisję pieniądza elektronicznego za pośrednictwem agentów, należy jednak zezwolić im na świadczenie usług płatniczych wymienionych w załączniku do dyrektywy 2007/64/WE za pośrednictwem agentów, w przypadku gdy spełnione są warunki art. 17 tej dyrektywy.
- (11) Istnieje potrzeba wprowadzenia zasad dotyczących kapitału założycielskiego w połączeniu z kapitałem bieżącym w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony konsumentów oraz rzetelnego i ostrożnego działania instytucji pieniądza elektronicznego. Biorąc pod uwagę szczególnie charakter pieniądza elektronicznego, należy zapewnić dodatkową metodę obliczania kapitału bieżącego. Należy utrzymać pełną uznaniowość w odniesieniu do działań nadzoru w celu zapewnienia, aby ten sam rodzaj ryzyka był traktowany tak samo w odniesieniu do wszystkich dostawców usług płatniczych oraz aby metoda obliczeniowa uwzględniała szczególną sytuację gospodarczą danej instytucji pieniądza elektronicznego. Ponadto należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym instytucje pieniądza elektronicznego zobowiązane są do przechowywania środków pieniężnych posiadaczy pieniądza elektronicznego oddzielnie od środków pieniężnych instytucji pieniądza elektronicznego przeznaczonych na inne rodzaje jej działalności. Instytucje pieniądza elektronicznego powinny także podlegać skutecznym zasadom w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

- (12) Prowadzenie systemów płatności nie jest działalnością zastrzeżoną dla szczególnych kategorii instytucji. Należy jednak uznać, tak jak w przypadku instytucji płatniczych, że systemy płatności mogą być prowadzone również przez instytucje pieniądza elektronicznego.
- (13) Emisja pieniądza elektronicznego nie stanowi działalności w zakresie przyjmowania depozytów przewidzianej w dyrektywie 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe⁽¹⁾, gdyż ze względu na swój szczególny charakter pieniądz ten jest elektronicznym substytutem monet i banknotów, służącym dokonywaniu płatności, zazwyczaj na ograniczoną kwotę, a nie instrumentem oszczędnościowym. Instytucjom pieniądza elektronicznego nie należy zezwalać na udzielanie kredytów ze środków pieniężnych otrzymanych lub przechowywanych w celu emisji pieniądza elektronicznego. Ponadto emitentom pieniądza elektronicznego nie należy zezwalać na oferowanie odsetek lub jakichkolwiek innych korzyści, chyba że korzyści te nie są związane z długością okresu, w jakim posiadacz pieniądza elektronicznego posiada pieniądz elektroniczny. Warunki udzielania i utrzymywania zezwoleń na działalność w charakterze instytucji pieniądza elektronicznego powinny obejmować wymogi ostrożnościowe proporcjonalne do ryzyka operacyjnego i finansowego, na które narażone są takie podmioty w trakcie prowadzenia działalności związanej z emisją pieniądza elektronicznego, niezależnie od jakiegokolwiek innej działalności handlowej prowadzonej przez daną instytucję pieniądza elektronicznego.
- (14) Należy jednak koniecznie zachować równe warunki konkurencji dla instytucji pieniądza elektronicznego i instytucji kredytowych w zakresie emisji pieniądza elektronicznego, aby zapewnić uczciwą konkurencję w przypadku świadczenia tej samej usługi przez większą liczbę instytucji z korzyścią dla posiadaczy pieniądza elektronicznego. Powinno to zostać osiągnięte poprzez równoważenie mniej uciążliwych elementów systemu nadzoru ostrożnościowego mającego zastosowanie do instytucji pieniądza elektronicznego przepisami bardziej rygorystycznymi niż przepisy mające zastosowanie do instytucji kredytowych, w szczególności w zakresie ochrony środków pieniężnych należących do posiadaczy pieniądza elektronicznego. Z uwagi na istotne znaczenie ochrony, właściwe organy powinny być informowane z wyprzedzeniem o wszelkich istotnych zmianach, takich jak zmiana metody ochrony, zmiana instytucji kredytowej, w której zdeponowane są chronione środki pieniężne, albo zmiana przedsiębiorstwa ubezpieczeniowego lub instytucji kredytowej ubezpieczających lub gwarantujących chronione środki pieniężne.
- (15) Zasady dotyczące oddziałów instytucji pieniądza elektronicznego, które mają swoją siedzibę główną poza Wspólnotą, powinny być analogiczne we wszystkich państwach członkowskich. Ważne jest, aby przewidzieć, że takie przepisy nie będą bardziej korzystne od tych, które są ustalone dla oddziałów instytucji pieniądza elektronicznego, które mają swoją siedzibę główną w innym państwie członkowskim. Wspólnota powinna mieć możliwość zawierania umów z państwami trzecimi, przewidujących stosowanie zasad, które zapewniają oddziałom instytucji pieniądza elektronicznego, które mają siedzibę główną poza Wspólnotą, takie samo traktowanie w całej Wspólnotie. Oddziały instytucji pieniądza elektronicznego, które mają swoją siedzibę główną poza Wspólnotą, nie powinny korzystać ze swobody przedsiębiorczości na mocy art. 43 Traktatu w państwach członkowskich innych niż te, w których są zarejestrowane, ani ze swobody świadczenia usług na mocy art. 49 akapit drugi Traktatu.
- (16) Należy zezwolić państwom członkowskim na odstąpienie od stosowania niektórych przepisów niniejszej dyrektywy w odniesieniu do instytucji emitujących jedynie ograniczoną ilość pieniądza elektronicznego. Instytucje korzystające z takiego zwolnienia nie powinny mieć prawa korzystania ze swobody przedsiębiorczości ani swobody świadczenia usług na mocy niniejszej dyrektywy, ani nie powinny pośrednio wykonywać tych praw jako uczestnicy systemu płatności. Pożądane jest jednak rejestrowanie danych wszystkich podmiotów świadczących usługi związane z pieniądzem elektronicznym, w tym tych korzystających ze zwolnienia. W tym celu państwa członkowskie powinny wpisywać takie instytucje do rejestru instytucji pieniądza elektronicznego.
- (17) Ze względów ostrożności państwa członkowskie powinny zapewnić, aby emitować pieniądz elektroniczny mogły jedynie instytucje pieniądza elektronicznego posiadające odpowiednie zezwolenie lub korzystające ze zwolnienia zgodnie z niniejszą dyrektywą, instytucje kredytowe upoważnione zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE, instytucje świadczące zyro pocztowe, które są uprawnione do emisji pieniądza elektronicznego zgodnie z prawem krajowym, Europejski Bank Centralny, krajowe banki centralne, gdy nie działają one w charakterze organów monetarnych lub innych organów publicznych, oraz państwa członkowskie lub ich organy regionalne bądź lokalne, gdy nie działają one w charakterze organów publicznych.
- (18) W celu utrzymania zaufania posiadacza pieniądza elektronicznego, pieniądz elektroniczny powinien podlegać wykupowi. Możliwość wykupu sama w sobie nie oznacza, że środki pieniężne otrzymane w zamian za pieniądz elektroniczny należy traktować jako depozyty lub inne środki podlegające zwrotowi do celów dyrektywy 2006/48/WE. Wykup powinien być zawsze możliwy w dowolnym czasie, według wartości parytetowej, bez możliwości uzgodnienia minimalnego progu wykupu. Wykup powinien na ogół przysługiwać bezpłatnie. W przypadkach należycie określonych w niniejszej dyrektywie powinna jednak istnieć możliwość wystąpienia o proporcjonalną i opartą na kosztach opłatę, bez uszczerbku dla przepisów krajowych w zakresie podatków lub spraw socjalnych albo dla wszelkich obowiązków emitenta pieniądza elektronicznego wynikających z innych odpowiednich przepisów wspólnotowych lub krajowych, obejmujących przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, wszelkie działania służące zamrożeniu środków finansowych lub wszelkie środki szczególne związane z zapobieganiem przestępstwom i prowadzeniem śledztw w ich sprawie.

(¹) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

- (19) Pozasądowe procedury wnoszenia skarg i pozasądowe procedury odszkodowawcze regulujące rozstrzyganie sporów powinny być dostępne dla posiadaczy pieniądza elektronicznego. Rozdział 5 tytułu IV dyrektywy 2007/64/WE powinien zatem stosować się odpowiednio w kontekście niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla przepisów niniejszej dyrektywy. Odniesienie do „dostawcy usług płatniczych” w dyrektywie 2007/64/WE należy zatem odczytywać jako odniesienie do emitenta pieniądza elektronicznego; odniesienie do „użytkownika usług płatniczych” należy odczytywać jako odniesienie do posiadacza pieniądza elektronicznego; a odniesienie do tytułów III i IV dyrektywy 2007/64/WE należy odczytywać jako odniesienie do tytułu III niniejszej dyrektywy.
- (20) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (21) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania przepisów wykonawczych w celu uwzględnienia inflacji lub postępu technologicznego i zmian rynkowych oraz w celu zapewnienia spójnego stosowania wyłączeń zgodnie z niniejszą dyrektywą. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (22) Skuteczne funkcjonowanie niniejszej dyrektywy będzie wymagało przeglądu. Dlatego należy zobowiązać Komisję do sporządzenia sprawozdania trzy lata po upływie terminu transpozycji niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie powinny udzielić Komisji informacji na temat stosowania niektórych przepisów niniejszej dyrektywy.
- (23) Mając na uwadze pewność prawa, należy dokonać uzgodnień przejściowych, aby zapewnić instytucjom pieniądza elektronicznego, które podjęły działalność zgodnie z prawem krajowym transponującym dyrektywę 2000/46/WE, zdolność do kontynuowania tej działalności na terytorium danego państwa członkowskiego przez określony czas. Okres ten powinien być dłuższy w przypadku instytucji pieniądza elektronicznego, które skorzystały ze zwolnienia przewidzianego w art. 8 dyrektywy 2000/46/WE.
- (24) Niniejsza dyrektywa wprowadza nową definicję pieniądza elektronicznego, przy emisji którego można skorzystać z odstępstw, o których mowa w art. 34 i 53 dyrektywy 2007/64/WE. Dlatego też należy odpowiednio zmienić uproszczone zasady należytej staranności wobec klienta określone w dyrektywie 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽²⁾.
- (25) Zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE instytucje pieniądza elektronicznego uważa się za instytucje kredytowe, mimo że nie mogą one przyjmować depozytów od ludności ani udzielać kredytów ze środków otrzymanych od ludności. Ze względu na system wprowadzony niniejszą dyrektywą należy zmienić definicję instytucji kredytowej zawartą w dyrektywie 2006/48/WE, tak aby instytucje pieniądza elektronicznego nie były uważane za instytucje kredytowe. Instytucjom kredytowym należy nadal zezwalać na emisję pieniądza elektronicznego i prowadzenie takiej działalności w całej Wspólnocie, pod warunkiem że działalność taka będzie wzajemnie uznawana i zostanie poddana kompleksowemu systemowi nadzoru ostrożnościowego stosowanemu w przypadku instytucji kredytowych zgodnie z przepisami wspólnotowymi w zakresie bankowości. Mając na uwadze utrzymanie równych warunków konkurencji, instytucje kredytowe powinny mieć jednak także możliwość prowadzenia takiej działalności za pośrednictwem podmiotu zależnego w ramach systemu nadzoru ostrożnościowego przewidzianego w niniejszej dyrektywie, a nie w dyrektywie 2006/48/WE.
- (26) Przepisami niniejszej dyrektywy zastępuje się wszystkie odpowiadające im przepisy dyrektywy 2000/46/WE. Należy zatem uchylić dyrektywę 2000/46/WE.
- (27) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, z uwagi na potrzebę harmonizacji wielu różnych zasad istniejących obecnie w systemach prawnych poszczególnych państw członkowskich, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (28) Zgodnie z pkt 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽³⁾ państwa członkowskie zachęcane są do sporządzania, na swoje potrzeby i w interesie Wspólnoty, własnych tabel jak najdokładniej przedstawiających korelację między przepisami niniejszej dyrektywy a środkami transpozycji oraz do podawania ich do publicznej wiadomości,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady dotyczące prowadzenia działalności polegającej na emisji pieniądza elektronicznego, w którym to celu państwa członkowskie uznają następujące kategorie emitentów pieniądza elektronicznego:

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

- a) instytucje kredytowe określone w art. 4 pkt 1 dyrektywy 2006/48/WE, w tym, zgodnie z prawem krajowym, ich oddział w rozumieniu art. 4 pkt 3 tej dyrektywy, jeżeli oddział ten znajduje się na terytorium Wspólnoty, a jego siedziba główna znajduje się poza Wspólnotą, zgodnie z art. 38 tej dyrektywy;
- b) instytucje pieniądza elektronicznego określone w art. 2 pkt 1 niniejszej dyrektywy, w tym, zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy i z prawem krajowym, ich oddział, w przypadku gdy taki oddział znajduje się na terytorium Wspólnoty, a jego siedziba główna znajduje się poza Wspólnotą;
- c) instytucje świadczące żyro pocztowe, które są uprawnione do emisji pieniądza elektronicznego zgodnie z prawem krajowym;
- d) Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne, jeżeli nie działają one w charakterze władz monetarnych lub innych organów publicznych;
- e) państwa członkowskie albo ich organy regionalne lub lokalne, jeżeli nie działają one w charakterze organów publicznych.

2. W tytule II niniejszej dyrektywy określono zasady odnoszące się do podejmowania i prowadzenia działalności oraz do nadzoru ostrożnościowego nad działalnością instytucji pieniądza elektronicznego.

3. Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania wszystkich lub niektórych przepisów tytułu II niniejszej dyrektywy wobec instytucji, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2006/48/WE, z wyjątkiem instytucji, o których mowa w tiret pierwszym i drugim tego artykułu.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do wartości pieniężnej przechowywanej przy użyciu instrumentów objętych wyłączeniem, określonych w art. 3 lit. k) dyrektywy 2007/64/WE.

5. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do wartości pieniężnej wykorzystywanej do dokonywania transakcji płatniczych objętych wyłączeniem, określonych w art. 3 lit. l) dyrektywy 2007/64/WE.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „instytucja pieniądza elektronicznego” oznacza osobę prawną, której udzielono zezwolenia na emisję pieniądza elektronicznego na podstawie tytułu II;
- 2) „pieniądz elektroniczny” oznacza wartość pieniężną przechowywaną elektronicznie, w tym magnetycznie, stanowiącą prawo do roszczenia wobec emitenta, która jest emitowana w zamian za środki pieniężne w celu dokonywania transakcji płatniczych określonych w art. 4 pkt 5 dyrektywy 2007/64/WE i akceptowana przez osoby fizyczne lub prawne inne niż emitent pieniądza elektronicznego;

3) „emitent pieniądza elektronicznego” oznacza podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1, instytucje korzystające ze zwolnienia zgodnie z art. 1 ust. 3 oraz osoby prawne korzystające ze zwolnienia zgodnie z art. 9;

4) „średnia wartość pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu” oznacza średnią wartość całkowitej kwoty zobowiązań finansowych związanych z pieniądzem elektronicznym emitowanym na koniec każdego dnia kalendarzowego w ciągu poprzednich sześciu miesięcy kalendarzowych, obliczaną na pierwszy dzień kalendarzowy każdego miesiąca kalendarzowego i stosowaną do tego miesiąca kalendarzowego.

TYTUŁ II

WYMOGI DOTYCZĄCE PODEJMOWANIA I PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI PRZEZ INSTYTUCJE PIENIĄDZA ELEKTRONICZNEGO ORAZ NADZORU OSTROŻNOŚCIOWEGO NAD TĄ DZIAŁALNOŚCIĄ

Artykuł 3

Ogólne zasady ostrożnościowe

1. Bez uszczerbku dla niniejszej dyrektywy, art. 5 i art. 10–15, art. 17 ust. 7 i art. 18–25 dyrektywy 2007/64/WE stosują się odpowiednio do instytucji pieniądza elektronicznego.

2. Instytucje pieniądza elektronicznego z wyprzedzeniem informują właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach odnoszących się do środków przyjmowanych w celu ochrony środków pieniężnych otrzymywanych w zamian za wyemitowany pieniądz elektroniczny.

3. Każda osoba fizyczna lub prawna, która podjęła decyzję o nabyciu lub zbyciu, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji, w rozumieniu art. 4 pkt 11 dyrektywy 2006/48/WE, instytucji pieniądza elektronicznego lub też o dalszym zwiększeniu lub zmniejszeniu, bezpośrednio lub pośrednio, takiego znacznego pakietu akcji, wskutek czego proporcja kapitału lub praw głosu osiągnęłaby, przekroczyła lub spadła poniżej 20 %, 30 % lub 50 % lub wskutek czego dana instytucja pieniądza elektronicznego stałaby się lub przestałaby być podmiotem zależnym danej osoby fizycznej lub prawnej, informuje właściwe organy o swoim zamiarze przed takim nabyciem, zbyciem, zwiększeniem lub zmniejszeniem.

Proponowany nabywca przekazuje właściwemu organowi informacje o wielkości pakietu, który zamierza nabyć, oraz odpowiednie informacje, o których mowa w art. 19a ust. 4 dyrektywy 2006/48/WE.

W przypadku gdy wpływ wywierany przez osoby, o których mowa w akapicie drugim, może okazać się niekorzystny z punktu widzenia ostrożnego i rzetelnego zarządzania daną instytucją, właściwe organy wyrażają sprzeciw lub podejmują inne odpowiednie środki w celu doprowadzenia do ustania tej sytuacji. Środki takie mogą obejmować nakazy, kary nakładane na członków kierownictwa lub zarządu lub na zawieszeniu korzystania z praw głosu wynikających z liczby akcji posiadanych przez akcjonariuszy lub danych członków.

Podobne środki mają zastosowanie do osób fizycznych lub prawnych, które nie dopełnią określonego w niniejszym ustępie obowiązku wcześniejszego przekazania informacji.

Jeżeli pomimo sprzeciwu właściwych organów dochodzi do nabycia pakietu akcji, właściwe organy, niezależnie od wszelkich innych kar, które mają być zastosowane, przewidują zawieszenie praw głosu nabywcy, nieważność głosów oddanych, lub też możliwość unieważnienia tych głosów.

Państwa członkowskie mogą, całkowicie lub częściowo, zwolnić z obowiązków na mocy niniejszego ustępu w odniesieniu do instytucji pieniądza elektronicznego, które prowadzą co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w art. 6 ust. 1 lit. e), lub zezwolić swoim właściwym organom na odstąpienie od stosowania części lub całości tych obowiązków.

4. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego na dystrybucję i wykup pieniądza elektronicznego za pośrednictwem osób fizycznych lub prawnych działających w ich imieniu. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego zamierza prowadzić dystrybucję pieniądza elektronicznego w innym państwie członkowskim przy udziale takiej osoby fizycznej lub prawnej, stosuje ona procedurę ustanowioną w art. 25 dyrektywy 2007/64/WE.

5. Niezależnie od ust. 4, instytucje pieniądza elektronicznego nie mogą emitować pieniądza elektronicznego za pośrednictwem agentów. Instytucjom pieniądza elektronicznego zezwala się na świadczenie usług płatniczych, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), za pośrednictwem agentów jedynie wtedy, gdy spełnione są warunki określone w art. 17 dyrektywy 2007/64/WE.

Artykuł 4

Kapitał założycielski

Państwa członkowskie wymagają od instytucji pieniądza elektronicznego posiadania, w czasie wydawania zezwolenia, kapitału założycielskiego, na który składają się pozycje określone w art. 57 lit. a) i b) dyrektywy 2006/48/WE, wynoszącego nie mniej niż 350 000 EUR.

Artykuł 5

Fundusze własne

1. Fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego, określone w art. 57–61, 63, 64 i 66 dyrektywy 2006/48/WE, nie mogą być niższe od wyższej z kwot wymaganych zgodnie z ust. 2–5 niniejszego artykułu lub art. 4 niniejszej dyrektywy.

2. W odniesieniu do działalności, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), niezwiązanej z emisją pieniądza elektronicznego, wymagane fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego oblicza się zgodnie z jedną z trzech metod (A, B lub C) określonych w art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2007/64/WE. Odpowiednią metodę określają właściwe organy zgodnie z przepisami krajowymi.

W odniesieniu do działalności polegającej na emisji pieniądza elektronicznego wymagane fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego oblicza się zgodnie z metodą D określoną w ust. 3.

Instytucje pieniądza elektronicznego zawsze dysponują funduszami własnymi co najmniej równymi sumie wymogów, o których mowa w ust. 1 i 2.

3. Metoda D: Fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego na cele działalności polegającej na emisji pieniądza elektronicznego są równe co najmniej 2 % średniej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu.

4. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi jakiegokolwiek rodzaju działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), niezwiązaną z emisją pieniądza elektronicznego, lub którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b)–e), a kwota pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu nie jest wcześniej znana, właściwe organy zezwalają tej instytucji pieniądza elektronicznego na obliczenie jej wymaganych funduszy własnych na podstawie reprezentatywnej części przeznaczzonej na emisję pieniądza elektronicznego, pod warunkiem że taka reprezentatywna część może zostać rozsądnie oszacowana na podstawie danych historycznych i w sposób satysfakcjonujący właściwe organy. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego nie prowadzi działalności dostatecznie długo, jej wymagane fundusze własne obliczane są na podstawie przewidywanej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu, wykazanej w planie biznesowym tej instytucji, z zastrzeżeniem wszelkich dostosowań tego planu wymaganych przez właściwe organy.

5. Na podstawie oceny procesów zarządzania ryzykiem, bazy danych związanych z ryzykiem strat i mechanizmów kontroli wewnętrznej instytucji pieniądza elektronicznego, właściwe organy mogą wymagać od instytucji pieniądza elektronicznego posiadania kwoty funduszy własnych do 20 % wyższej od kwoty, która byłaby wynikiem zastosowania odpowiedniej metody zgodnie z ust. 2, lub pozwolić instytucji pieniądza elektronicznego na posiadanie kwoty funduszy własnych do 20 % niższej od kwoty, która byłaby wynikiem zastosowania odpowiedniej metody zgodnie z ust. 2.

6. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu przeciwdziałania wielokrotnemu zaliczaniu tych samych elementów do funduszy własnych:

a) w przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego należy do tej samej grupy co inna instytucja pieniądza elektronicznego, instytucja kredytowa, instytucja płatnicza, przedsiębiorstwo inwestycyjne, spółka zarządzająca aktywami lub zakład ubezpieczeń bądź reasekuracji;

b) w przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi rodzaje działalności inne niż emisja pieniądza elektronicznego.

7. W przypadku gdy spełnione są warunki określone w art. 69 dyrektywy 2006/48/WE, państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą postanowić o niestosowaniu ust. 2 i 3 niniejszego artykułu wobec instytucji pieniądza elektronicznego objętych skonsolidowanym nadzorem dominującej instytucji kredytowej na mocy dyrektywy 2006/48/WE.

Artykuł 6

Rodzaje działalności

1. Oprócz emisji pieniądza elektronicznego, instytucje pieniądza elektronicznego uprawnione są do prowadzenia następujących rodzajów działalności:

- a) świadczenia usług płatniczych wymienionych w załączniku do dyrektywy 2007/64/WE;
- b) udzielania kredytów związanych z usługami płatniczymi, o których mowa w pkt 4, 5 lub 7 załącznika do dyrektywy 2007/64/WE, w przypadku gdy spełnione są warunki określone w art. 16 ust. 3 i 5 tej dyrektywy;
- c) świadczenia usług operacyjnych i ściśle powiązanych usług dodatkowych w odniesieniu do emitowania pieniądza elektronicznego lub świadczenia usług płatniczych, o których mowa w lit. a);
- d) prowadzenie systemów płatności określonych w art. 4 pkt 6 dyrektywy 2007/64/WE, bez uszczerbku dla art. 28 tej dyrektywy;
- e) działalności gospodarczej innej niż emisja pieniądza elektronicznego, z uwzględnieniem mającego zastosowanie prawa wspólnotowego i krajowego.

Kredytu, o którym mowa w ust. 1 lit. b), nie udziela się ze środków otrzymanych w zamian za pieniądź elektroniczny i przechowywanych zgodnie z art. 7 ust. 1.

2. Instytucje pieniądza elektronicznego nie przyjmują od ludności depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2006/48/WE.

3. Wszelkie środki otrzymywane przez instytucje pieniądza elektronicznego od posiadacza pieniądza elektronicznego są niezwłocznie wymieniane na pieniądź elektroniczny. Takie środki nie stanowią depozytu ani innych podlegających zwrotowi środków otrzymywanych od ludności w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2006/48/WE.

4. Artykuł 16 ust. 2 i 4 dyrektywy 2007/64/WE ma zastosowanie do środków pieniężnych otrzymywanych na działalności, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, niezwiązanych z działalnością polegającą na emisji pieniądza elektronicznego.

Artykuł 7

Wymogi ochronne

1. Państwa członkowskie wymagają od instytucji pieniądza elektronicznego ochrony środków pieniężnych otrzymanych w zamian za wyemitowany pieniądź elektroniczny, zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2007/64/WE. Środki pieniężne otrzymane w formie płatności przez instrument płatniczy nie muszą być chronione do chwili, gdy zostaną zapisane na dobro rachunku płatniczego instytucji pieniądza elektronicznego lub w inny sposób udostępnione instytucji pieniądza elektronicznego zgodnie z wymogami dotyczącymi czasu wykonania określonymi w dyrektywie 2007/64/WE, w stosownych przypadkach. W każdym przypadku takie środki pieniężne zostają objęte ochroną nie później niż w terminie pięciu dni roboczych, określonych w art. 4 pkt 27 tej dyrektywy, po emisji pieniądza elektronicznego.

2. Na użytek ust. 1 bezpieczne, obciążone niskim ryzykiem aktywa są pozycjami aktywów należącymi do jednej z kategorii

określonych w tabeli 1 w pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych⁽¹⁾, w przypadku których narzut kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego nie przekracza 1,6 %, jednak z wyłączeniem innych pozycji o obniżonym ryzyku określonych w pkt 15 tego załącznika.

Na użytek ust. 1 bezpieczne, obciążone niskim ryzykiem aktywa są również jednostkami uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) inwestujących wyłącznie w aktywa wymienione w akapicie pierwszym.

W wyjątkowych okolicznościach i przy odpowiednim uzasadnieniu właściwe organy mogą, na podstawie oceny bezpieczeństwa, okresu zapadalności, wartości lub innych czynników ryzyka dotyczących aktywów wymienionych w akapicie pierwszym i drugim, określić, które z tych aktywów nie stanowią bezpiecznych, obciążonych niskim ryzykiem aktywów na użytek ust. 1.

3. Artykuł 9 dyrektywy 2007/64/WE ma zastosowanie do instytucji pieniądza elektronicznego w przypadku działalności, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, niezwiązanej z działalnością polegającą na emisji pieniądza elektronicznego.

4. Na użytek ust. 1 i 3, państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą zgodnie z przepisami krajowymi określić metodę wykorzystywaną przez instytucje pieniądza elektronicznego do ochrony środków pieniężnych.

Artykuł 8

Stosunki z państwami trzecimi

1. Państwa członkowskie nie stosują wobec oddziału instytucji pieniądza elektronicznego mającego swoją siedzibę główną poza Wspólnotą, rozpoczynającego lub prowadzącego swoją działalność, przepisów, z których wynika jego uprzywilejowane traktowanie w porównaniu z instytucją pieniądza elektronicznego mającą swoją siedzibę główną we Wspólnocie.

2. Właściwe organy powiadamiają Komisję o wszystkich zezwoleniach udzielonych oddziałom instytucji pieniądza elektronicznego mających swoją siedzibę główną poza Wspólnotą.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1, Wspólnota może zgodzić się, na mocy umów zawartych z co najmniej jednym państwem trzecim, na stosowanie przepisów, które zapewniają oddziałom instytucji pieniądza elektronicznego mających swoją siedzibę główną poza Wspólnotą identyczne traktowanie w całej Wspólnocie.

Artykuł 9

Wyłączenia fakultatywne

1. Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania lub zezwolić swoim właściwym organom na odstąpienie od stosowania całości lub części procedur i warunków określonych w art. 3, 4, 5 i 7 niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla art. 20, 22, 23 i 24 dyrektywy 2007/64/WE, oraz zezwolić na wpis osób prawnych do rejestru instytucji pieniądza elektronicznego, jeżeli spełnione są oba następujące warunki:

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

- a) ogół działalności gospodarczej generuje średnią wartość pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu nieprzekraczającą limitu określonego przez państwo członkowskie, jednak w każdym razie nie wyższą niż 5 000 000 EUR; oraz
- b) żadna z osób fizycznych odpowiedzialnych za zarządzanie przedsiębiorstwem lub za jego prowadzenie nie została skazana za przestępstwa związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu albo za inne przestępstwa finansowe.

W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi jakiegokolwiek rodzaju działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), niezwiązaną z emisją pieniądza elektronicznego, lub którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b)–e), a kwota pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu nie jest wcześniej znana, właściwe organy zezwalają tej instytucji pieniądza elektronicznego na stosowanie lit. a) pierwszego akapitu na podstawie reprezentatywnej części przeznaczonych na emisję pieniądza elektronicznego, pod warunkiem że taka reprezentatywna część może zostać rozsądnie oszacowana na podstawie danych historycznych i w sposób satysfakcjonujący właściwe organy. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego nie prowadzi działalności dostatecznie długo, spełnienie tego wymogu jest oceniane na podstawie przewidywanej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu, wykazanej w planie biznesowym wnioskodawcy, z zastrzeżeniem wszelkich dostosowań tego planu wymaganych przez właściwe organy.

Państwa członkowskie mogą też postanowić, że przyznawanie wyłączeń fakultatywnych zgodnie z niniejszym artykułem będzie uzależnione od dodatkowego wymogu dotyczącego maksymalnej kwoty przechowywanej w instrumencie płatniczym lub na rachunku płatniczym konsumenta służącym przechowywaniu pieniądza elektronicznego.

Osoba prawna zarejestrowana zgodnie z niniejszym ustępem może świadczyć usługi płatnicze niezwiązane z pieniądzem elektronicznym emitowanym zgodnie z niniejszym artykułem, tylko gdy spełnione są warunki określone w art. 26 dyrektywy 2007/64/WE.

2. Osoba prawna zarejestrowana zgodnie z ust. 1 zobowiązana jest do posiadania siedziby w tym państwie członkowskim, w którym faktycznie prowadzi ona swoją działalność.
3. Osobę prawną zarejestrowaną zgodnie z ust. 1 traktuje się jako instytucję pieniądza elektronicznego. Nie stosuje się jednak do niej art. 10 ust. 9 i art. 25 dyrektywy 2007/64/WE.
4. Państwa członkowskie mogą postanowić, że osoba prawna zarejestrowana zgodnie z ust. 1 może prowadzić tylko niektóre rodzaje działalności spośród wymienionych w art. 6 ust. 1.
5. Osoba prawna, o której mowa w ust. 1:

- a) zgłasza właściwym organom każdą zmianę swojej sytuacji istotną ze względu na warunki określone w ust. 1; oraz

- b) co najmniej raz do roku, w terminie określonym przez właściwe organy, składa sprawozdanie dotyczące średniej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu.

6. Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby w przypadkach gdy przestają być spełniane warunki określone w ust. 1, 2 i 4, dana osoba prawna występowała o udzielenie zezwolenia w terminie 30 dni kalendarzowych zgodnie z art. 3. Zgodnie z art. 10 zakazuje się emisji pieniądza elektronicznego każdej takiej osobie, która nie wystąpiła w tym okresie o udzielenie zezwolenia.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy były wystarczająco uprawnione do sprawdzania stałego przestrzegania wymogów określonych w niniejszym artykule.

8. Niniejszego artykułu nie stosuje się w odniesieniu do przepisów dyrektywy 2005/60/WE lub krajowych przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

9. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta ze zwolnienia przewidzianego w ust. 1, powiadamia ono odpowiednio Komisję do dnia 30 kwietnia 2011 r. Państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o wszelkich późniejszych zmianach. Ponadto państwo członkowskie informuje Komisję o liczbie osób prawnych, których to dotyczy, oraz, corocznie, o całkowitej kwocie pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu, wyemitowanego na dzień 31 grudnia każdego roku kalendarzowego, o czym mowa w ust. 1.

TYTUŁ III

EMISJA I MOŻLIWOŚĆ WYKUPU PIENIĄDZA ELEKTRONICZNEGO

Artykuł 10

Zakaz emisji pieniądza elektronicznego

Bez uszczerbku dla art. 18, państwa członkowskie zakazują emisji pieniądza elektronicznego osobom fizycznym lub prawnym, które nie są emitentami pieniądza elektronicznego.

Artykuł 11

Emisja i możliwość wykupu

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby emitenci pieniądza elektronicznego emitowali pieniądz elektroniczny według wartości nominalnej w chwili otrzymania środków pieniężnych.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby na wniosek posiadacza pieniądza elektronicznego emitenci pieniądza elektronicznego umożliwiali, w każdym czasie i według wartości nominalnej, wykup wartości pieniężnej posiadanego pieniądza elektronicznego.
3. Umowa między emitentem pieniądza elektronicznego a posiadaczem pieniądza elektronicznego jasno i wyraźnie określa warunki wykupu, w tym wszelkie związane z nim koszty, a posiadacz pieniądza elektronicznego jest informowany o tych warunkach przed jakimkolwiek wiążącym zawarciem umowy lub przyjęciem oferty.

4. Wykup może podlegać opłatom jedynie, gdy jest to przewidziane w umowie zgodnie z ust. 3, i tylko w następujących przypadkach:

- a) w przypadku gdy wniosek o wykup jest składany przed wygaśnięciem umowy;
- b) w przypadku gdy w umowie przewidziana jest data jej wygaśnięcia, a posiadacz pieniądza elektronicznego rozwiązuje umowę przed tą datą; lub
- c) w przypadku gdy wniosek o wykup składany jest ponad rok po dacie wygaśnięcia umowy.

Wszelkie takie opłaty są proporcjonalne i współmierne do rzeczywistych kosztów poniesionych przez emitenta pieniądza elektronicznego.

5. W przypadku gdy wniosek o wykup jest składany przed wygaśnięciem umowy, posiadacz pieniądza elektronicznego może zażądać wypłaty pieniądza elektronicznego w całości lub w części.

6. W przypadku gdy wniosek o wypłatę jest składany przez posiadacza pieniądza elektronicznego w okresie do roku po dacie wygaśnięcia umowy:

- a) wypłacie podlega całkowita wartość pieniężna pieniądza elektronicznego;
- b) w przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi jeden lub więcej rodzajów działalności wymienionych w art. 6 ust. 1 lit. e) oraz nie jest wiadomo wcześniej, jaka część środków pieniężnych ma zostać wykorzystana jako pieniądz elektroniczny, wypłacie podlegają wszystkie środki, których żąda posiadacz pieniądza elektronicznego.

7. Niezależnie od ust. 4, 5 i 6, prawa do wykupu przysługujące osobom innym niż konsumenci, przyjmującym pieniądz elektroniczny, podlega ustaleniu umownemu między emitentami pieniądza elektronicznego a tymi osobami.

Artykuł 12

Zakaz stosowania odsetek

Państwa członkowskie zakazują oferowania odsetek lub jakichkolwiek innych korzyści związanych z długością okresu, w jakim posiadacz pieniądza elektronicznego posiada pieniądz elektroniczny.

Artykuł 13

Pozasądowe procedury wnoszenia skarg i rozstrzyganie sporów

Bez uszczerbku dla niniejszej dyrektywy, rozdział 5 tytułu IV dyrektywy 2007/64/WE stosuje się odpowiednio do emitentów pieniądza elektronicznego w zakresie ich obowiązków wynikających z niniejszego tytułu.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE I ŚRODKI WYKONAWCZE

Artykuł 14

Środki wykonawcze

1. Komisja może przyjąć środki konieczne do aktualizacji przepisów niniejszej dyrektywy w celu uwzględnienia inflacji

lub postępu technologicznego i zmian rynkowych. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

2. Komisja przyjmuje środki w celu zapewnienia spójnego stosowania wyłączeń, o których mowa w art. 1 ust. 4 i 5. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Płatności ustanowiony zgodnie z art. 85 dyrektywy 2007/64/WE.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Artykuł 16

Pełna harmonizacja

1. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 3, art. 3 ust. 3 akapit szósty, art. 5 ust. 7, art. 7 ust. 4, art. 9 i art. 18 ust. 2, oraz w zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa przewiduje harmonizację, państwa członkowskie nie utrzymują ani nie wprowadzają przepisów innych niż przepisy określone w niniejszej dyrektywie.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby emitenci pieniądza elektronicznego nie stosowali na niekorzyść posiadaczy pieniądza elektronicznego odstępstw od przepisów krajowych przyjętych w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy lub odpowiadających przepisom niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem przypadków, gdy taka możliwość została w niej wyraźnie przewidziana.

Artykuł 17

Przegląd

Do dnia 1 listopada 2012 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Europejskiemu Bankowi Centralnemu sprawozdanie dotyczące wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz jej skutków, w szczególności w zakresie stosowania wymogów ostrożnościowych dla instytucji pieniądza elektronicznego, dołączając w stosownych przypadkach propozycję jej przeglądu.

Artykuł 18

Przepisy przejściowe

1. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego, które podjęły – przed dniem 1 listopada 2012 r. – działalność zgodnie z prawem krajowym transponującym dyrektywę 2000/46/WE w państwie członkowskim, w którym mają swoją siedzibę główną, na kontynuowanie tej działalności w tym państwie członkowskim lub w innym państwie członkowskim zgodnie z ustaleniami dotyczącymi wzajemnego uznawania przewidzianymi w dyrektywie 2000/46/WE, bez wymogu występowania o zezwolenie zgodnie z art. 3 niniejszej dyrektywy lub przestrzegania pozostałych przepisów, które są zawarte lub o których mowa w tytule II niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie wymagają od takich instytucji pieniądza elektronicznego przekazania właściwym organom wszystkich stosownych informacji w celu umożliwienia tym ostatnim – do dnia 30 października 2011 r. – oceny tego, czy instytucje pieniądza elektronicznego spełniają wymogi określone w niniejszej dyrektywie, a jeżeli nie, jakie środki należy podjąć w celu zapewnienia zgodności, lub czy odpowiednim środkiem jest cofnięcie zezwolenia.

Instytucjom pieniądza elektronicznego spełniającym wymogi udziela się zezwolenia, wpisywane są one do rejestru oraz zobowiązane zostają do spełniania wymogów określonych w tytule II. W przypadku gdy instytucje pieniądza elektronicznego nie spełniają wymogów określonych w niniejszej dyrektywie do dnia 30 października 2011 r., zakazuje się im emitowania pieniądza elektronicznego.

2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć automatyczne udzielanie zezwolenia instytucjom pieniądza elektronicznego oraz ich wpis do rejestru przewidzianego w art. 3, jeżeli właściwe organy posiadają już dokumentację potwierdzającą, że dana instytucja pieniądza elektronicznego spełnia wymogi określone w art. 3, 4 i 5. Właściwe organy informują dane instytucje pieniądza elektronicznego przed udzieleniem zezwolenia.

3. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego, które przed dniem 30 kwietnia 2011 r. podjęły działalność zgodnie z prawem krajowym transponującym art. 8 dyrektywy 2000/46/WE, na kontynuowanie tej działalności na terytorium danego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą 2000/46/WE do dnia 30 kwietnia 2012 r., bez wymogu występowania o zezwolenie zgodnie z art. 3 niniejszej dyrektywy oraz przestrzegania pozostałych przepisów, które są zawarte lub o których mowa w tytule II niniejszej dyrektywy. Zakazuje się emitowania pieniądza elektronicznego wszystkim instytucjom pieniądza elektronicznego, którym nie udzielono zezwolenia lub wobec których nie zastosowano w tym okresie zwolnienia zgodnie z art. 9 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 19

Zmiany w dyrektywie 2005/60/WE

W dyrektywie 2005/60/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa, które prowadzi co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i w pkt 14 i 15 załącznika I do dyrektywy 2006/48/WE, w tym działalność kantorów wymiany walut (*bureaux de change*)”;

2) art. 11 ust. 5 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością (*), w przypadku gdy – jeżeli nie ma możliwości zasilenia – maksymalna kwota przechowywana elektronicznie na nośniku nie prze-

kracza 250 EUR lub w przypadku gdy – jeżeli istnieje możliwość zasilenia – obowiązuje ograniczenie łącznej kwoty transakcji przeprowadzonych w danym roku kalendarzowym do 2 500 EUR, z wyjątkiem przypadków, w których posiadacz pieniądza elektronicznego dokonał na swoje żądanie w tym samym roku kalendarzowym wykupu na kwotę w wysokości 1 000 EUR lub więcej zgodnie z art. 11 dyrektywy 2009/110/WE. W odniesieniu do krajowych transakcji płatniczych, państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą zwiększyć kwotę 250 EUR, o której mowa w niniejszym punkcie, do 500 EUR.

(*) Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7.”.

Artykuł 20

Zmiany w dyrektywie 2006/48/WE

W dyrektywie 2006/48/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) »instytucja kredytowa« oznacza przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od ludności oraz na przyznawaniu kredytów na swój własny rachunek”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) »instytucja finansowa« oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji lub wykonywanie jednego lub więcej spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i 15 załącznika I”;

2) w załączniku I dodaje się punkt w brzmieniu:

„15) Emisja pieniądza elektronicznego.”.

Artykuł 21

Uchylenie

Dyrektywa 2000/46/WE traci moc ze skutkiem od dnia 30 kwietnia 2011 r., bez uszczerbku dla art. 18 ust. 1 i 3 niniejszej dyrektywy.

Wszelkie odniesienia do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 22

Transparencja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji teksty tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 30 kwietnia 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 23

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 września 2009 r.

*W imieniu Parlamentu
Europejskiego*

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
C. MALMSTRÖM
Przewodniczący